

TAPOLCZAI LAPOK

EZELŐTT TAPOLCZA ÉS VIDÉKE.

FELELŐS SZERKESZTŐ: SZIGETHY ÖDÖN, KIADO ES TULAJDONOS: LÖWY B.

Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Fő-utca.
Kéziratokat vissza nem adunk.

Előfizetési ár: Egész évre 10 K., féltre 5 K.,
negyedévre 2 korona 50 fillér.

Hirdetmények: megegyezés szerint.
Nyilt-tér sora: 1 korona.

„Barangolás a Balaton körül.”*)

II.

Ott hagytam el, hogy állítsunk nemzeti emlékeket a Balaton partján. De a multkor tett megjegyzéseken kívül tartunk még egy kis szemlét.

Ez a 690 □-km.-nyi tó 100 kilométer a hosszúságban s 2—15 km. között váltakozik a szélességben. Nem olyan nagy, mint az „operenciás” tenger s kevesebb talán a tündérmeséje — de annál értékesebb a valósága s annál szebb az értéke.

A keleti porondos parton 17 vasuti állomás van, mindenütt fürdőhely; a nyugati meredek, köves, néhol kissé sáros parton még ennél is több. A fürdőhelyek itt későbbben kezdenek keletkezni, legalább is hírnevökre nézve, — kivéve Balatonfüredet. A keleti part meglehetősen sivár, prózai mezőségbe nyulik; a nyugati part sziklás, hegyes, erdős, tele regékkel és regényekkel, s tűzhányó bazalt kövein világhírű borok teremnek.

Csodálatos, hogy a keleti parton előbb keletkeznek tömegesen fürdőhelyek, a pompázó nyaralók, a népies forgalmi helyek, amint mondám, legalább reklamszerűleg, Balatonfüred kivételével. A keleti part Somogy megye, a nyugati part Zalamegye.

*) Magyar Paizs lapjáról átvett cikkel teljesen egyetértünk. Szerk.

Pedig mesebeszéd az, hogy a zalai part csak a somogyi partról szép. Szép az itt helyt is. Tessék csak körül járni és figyelni. A kövek, az erdők, a tűzokádó hegyeknek változatosan festői csoportjai az óserőiránti bámulatot keltik fel a félholt lélekben is, — s a gazdag szőlő tenyésztésnek a munkájáért szeretettel kell adóznunk. S hogy az istenadta szépségnek és érdekességnek csak két kis jelét emlitem ezen a parton, amit hirtelenében megfigyeltem: a Balatonyörök melletti parton párhuzamosan vonul egy pár párkány emelkedés, melyek a lebilincselő hatalmas Balatont uralják, s amelyek még jobban uralnák, ha egy-egy sor palota nyulna végig rajtuk. Aztán nézze meg akárki a piros vérföldet. Piros márványporban terem a tizes csopaki bor.

Persze, persze, de közvetlen a parton nagyon kevés, csaknem semmi sincs a szépből, a jóból, a kellemesből, s a hasznosságból, csupán annyi, hogy négy deszkából egy-egy fürdőkáliba van oda állítva; és mi van a dicsőségre való emlékekből? Kisfaludy Sándor derék költőnknek egy szerény kis szobra Balatonfüreden. Egyéb semmi sehol.

Egy kis szatirával mondhatom, hogy főlemelő magasztos érzés fogja el az ember lelkét, ha a somogyi keleti partra tekint. A parton, amely ezer esztendőn át vadon teremté a gyalog bodzát, a kutyatejet, a számartóvist és

az árti csókát, ott most gazdag szőlőtenyésztés indult meg. Főlemelő érzés, hogy a második ezeresztendőn át már nem engedjük át a tért a bolondító csalmatagnak. Ennek a szomorú burjános helynek egy harmada immár művelés alatt van pár év óta. Jel arra, hogy pár év multán művelés alá kerül a többi is.

Egyebekben még sivárabb és szomorubb a part itt is. A kulturának gyöngye nyomát találjuk. Csupán egy-egy gyors meggazdagodásra vágyó bérlo és vendéglős lobogtatja haladásunk zászlójául az asztalkendőt. Nagy pusztaságokban még a katáng-kóró is busan lézeng egymagában itt-ott szel-től taszigálva; mellette egy fűzfa, odább egy fenyő, aztán egy görbe kecskerágó, megint egy juharfa, egy éger, amint a pocsolás disznósorda hozzádörzsölődik; van egy tölgyfa is, s a vizmosta árokban egy szilva s egy cseresznyefa, úgy, amint ezeresztendőn át az égnek kóválygó madarai ezt, vagy azt a magot hullatták le a földre a mi számunkra. Ugy nőtt itt egy-egy fa. De emberi kéz munkájának nincs nyoma.

A Balatont, a nemzetnek ezt a nagy kincsét, nem szabad, hogy ilyen part koszoruzza körül.

A partvidék s a nagy víz is, ennek a területe, egyes embereknek a tulajdona. Ezek és a bérlok igazgatják közvetlenül. De nem hiszem, hogy mindezek mellett is ezt a magyar ten-

TARCA.

Átok.

Írta: Vajda Elekné.

Süppedő párnák között ült az asszony, a selyem takaróval borított pámlagon; fehér, csipkés pongyolában. Lábai kis himzett piros papucs, melyet inceskedve próbált az előtte terdelő férfihoz dobni.

— Julia — mondá a férfi reszkető hangon — most, hogy teljesen elvette eszemet, most akar eltaszítani? Nem volt elég a szenvedésből, mielőtt megnyertem? Szomjuságom még fokozott és most hagy el? Julia, ez az életembe kerül. Ne törődjek szerelmünk bűnösségével; nem a mi hibánk az, hogy nem előbb akadunk egymásra; ha a mi szerelmünk rejtekben termett is, azért tiszta s ne tépje le a virágját, mert tudhatja, hogy a gyökere is vele pusztul és több virágot nem hajt. Legyen könyörületes! Hiszen nem nagy a bűne; az ura nem érdemli meg magát. Maga fiatal, üde és szép, ő pedig már öreg.

Minek is vette el? Julia, nézzen rám azokkal a csodás szemekkel s mosolyogjon rám azzal a piros ajakkal, melynek egy csókja felér egy bírodattommal.

Az asszony felemelte szeméit, melyek égettek a férfi arcát; mosolygott is és fehér fogai között mint a bíbor pirosított kis nyelve hegye. Leopold felugrott s oly erővel szorította karjaiba az asszonyt, hogy ez felsikoltott; abban a pillanatban azonban nyílt az ajtó s a küszöbön halálsápadtan állt a férj.

Szép ember volt, fehér hajjal, melyet talán nem egészen az idő őszített meg. Pár percig halotti esőnd volt. A két fiatal rémülettel nézett az öreg grófra, ki nyugodtan szemlélte őket egy darabig, aztán lassan, mintha lábai olomból lettek volna, előrelépett.

— Julia — mondá — te engem megcsaltál és azért meghalsz.

Hangja olyan volt mint a sirból visszajövőké, ércelen, tompa. A nő arca egy árnyalattal fehérebb lett, karjait Leopold felé nyújtotta, mintha védelmet keresett volna, de ez a saját életét féltve az ajtóhoz húzódott.

— Mit tettem én neked Julia, hogy ily esufosan megaláztál?

A nő a magas tükörhöz menekült, fehér ujjával erősen szorította annak keretét. A gróf utánna ment.

— Azért mert idős vagyok? — Belenézett a tükörbe, mialatt keserűen mosolygott. — Nem úgy vettelek meg, önként lettel a feleségem. Mondd, mi készített erre? — Az asszony hallgatott. A gróf meg egyszer kérdé: — mond Julia megerdemeltem en ezt? — A nő felháborodott a gróf nyugodt hangján s elfojtott sirással mondá: — Ő az oka, elcsabitott.

Leopold odaugrott: — ne higye, hazudik. Elvette az eszemet, örültte tett. Minden szempillantása elég volt arra, hogy felgerjessze bennem a bűn iránti őszönt és képes legyek a legborzasztóbbra. Én nem akartam, de ő... ő... Nezze, milyen kígyó, az előbb sirt, most meg hogy mosolyog azzal az ingert gerjesztő ajkával, nézze, mily tüzesek azok a démoni szemek, melyek engem a kísértésbe vittek! — A gróf Leopold beszéde alatt folyton az óraláncát nézte, melyen egy

A tisztességes kereskedő súlyt fektet arra, hogy a régi hírvévő

ZACHERLINT

kérő vevőinek, ne akasszon megtévesztő surrugatumet a nyakába. Sajnos azonban vannak másféle kereskedők is. Hogy az ilyen csempészésektől me-lyek utóbbi időben megtévesztően hasonló ügyekben előfordulnak magunkat megóvjuk, ügyeljünk legfigyelmesebben a „Zachen” névre.

gert ne lehetne és ne kellene inkább közvagyonnak, a nemzet kincsének tekinteni; nem hiszem, hogy a nemzetre ható fontosságánál fogva ne lehetne és ne kellene államilag — nem rendelkezni fölötte, de irányítani s bizonyos mértékig szabályokkal egységesen kormányozni ezt a parti kulturát; nem hiszem, hogy ne lehetne, sőt ne kellene tulajdonosokra, bérlőkre, vállalkozókra és vendéglősökre bizonyos kötelezettségeket róni s szükség esetén ne csak tanácssal, de kaláccsal is hozzájárulni.

Tudjuk, hogy a Balaton kulturája elsősorban a Balatoni Szövetségnek fekszik a szívében. Végezhet munkát tehát közvetlenül, s végezhet közvetve is a kormányok segítségével.

A javítandókról és javításokról most kell beszélni, mikor a haladás épen folyamatban van. Folyamatban van a haladás néhány év óta, amint jeleztem, a fürdőhelyek szaporodásával, megművelésével, a hajójáratokkal stb. S most van szó arról is, hogy egy hatalmas hidat vernek Tihany és Szántód között. Micsoda óriási költség ez az apró sóprögetés mellett! De az apró sóprögetni valókat sem szabad figyelmen kívül hagyni.

Borbély Görgy.

Új vasuterv a Balatonhoz.

Egy nagyszabású vasutertvet közlünk itt, mely nem új ugyan, de meglehetősen sokáig aludt és most a Budapesti Hírlap hasábjain vetődött föl újra. Ez a terv nem csupán Bognárra, hanem egész Somogy megyére nézve elképzelhetetlenül nagyfontosságú. Óriási lendületet adna a kincses Balaton mindkét partja fejlődésének, de különösen a somogyi fürdőtelepek prosperálását mozdítaná elő ez a vasut, amely Nagyváradról kiindulva, egyenesen Balatonbognárra futna be.

A Balaton parjához ma tiz irányból

fut a vasut, mégis hazánknek egész tiszántuli és duna-tiszaközi vidéke, mikor a Balatonra igyekeznek, még mindig úgy éri el a célját leghamarább, ha a centrális vonatokat használja.

A bajai és gombosi hid lehetővé tette a decentrális rendszer olyan kifejlesztését, hogy a Dunától keletre eső utasok átlépve a folyamot, a fumei fővasut keresztül utján jussanak a Balaton üdítő vizéhez. Ebben az útjában a közönség legnagyobb része Ujdombovár felé tart, főleg mióta ez és Szabadka közt elsőrendű fővonal szolgálja a forgalom érdekeit.

Azonban Ujdombovártól a Balatonhoz jutni még nagyon körülményes dolog. Lepsényen át Aligáig 89 km., Kaposvár-Mocsoládon át Siófokig 132, Kaposváron át Fonyódra 86, végre Somogyszobon át Balatonyörökig 132 km. az utazás, melynek legnagyobb része lassan, helyi érdekű vasuton megy végbe.

Ez a nehéz közlekedés nem kerülte ki figyelmét a Balatoni Szövetségnek, amely serényen buzgólkodik Közép-európa legnagyobb tavának fölvirágoztatásán.

Kérésére a Máv. igazgatósága megígérte, hogy az Alföldet a Balatonnal közvetlen vasuti kapcsolatba hozza.

A kivített érdeklőleg igen figyelemre méltó eszméi vannak az illető cikkírónak és végkövetkeztetésképen Bognárra kívánja bevinni az új vasutvonalat, mely Nagyvárad—Szeged—Szabadka—Baja—Ujdombovár—Bognár pontokat kötné össze. Ezzel 234 kilométer hosszú, olyan vasuti vonalat nyernénk, amely az Alföldet legnagyobb vasuti csomópontján kötné össze a Balaton forgalmas fürdőjével. Sőt Bognáron keresztül jelentős átmeneti forgalom is fejlődhetik ki. Ha ugyanis az alföld—balatoni vasut utasai Bognáron szállnak ki, a készenálló gőzhajóval folytathatják utjokat a Balatonon át, Kővágóörs—Révfülöpig hajón, a vasutállomásról pedig utazhatnak tovább Tapolcza, Czell-

dömölk, Sopron, Bécs, Szombathely, Grác stb. felé.

Ily módon Szabadkáról a Balaton vizéig futó fővonal, mint decentrális utirány, nem szakad meg a tó partján, hanem a vasuti és hajójegyek kombinálása révén, — a bódeni, genfi, stb. tavak mintájára — lehetővé tehetjük a gyors és kényelmes utazást.

Ahogy ismerjük Balatonbognár község mai intéző köreit — írja a Somogyi Ellenzék —, azt hisszük, be tudják váltani azt a reményt, amit most ezzel a fontos tervvel kapcsolatosan hozzájuk fűzünk és ez az, hogy nem hagyják elaludni ezt a kolosszális, a Balatonpart fejlődését beláthatatlan méretekben elősegíteni hivatott tervet.

Ennél a kérdésnél föltétlenül számíthatnak a sajtó együttes támogatására!

Községi gyűlés.

Tapolcza nagyközség képviselőtestülete a múlt vasárnap tartott gyűlésén Rechnitzer Gyula itthelyi illetőségét elfogadja, míg Dobos József és Kovács Ilona tapolczai illetőségét elutasítja. Tudomásul veszi a képviselőtestület a Máv. üzletvezetőségének átiratát arról, hogy a Budapest—Tapolcza között közlekedő éjjeli vonathoz közvetlen kocsikat állított be, továbbá, hogy a menetfüzetek kiadása a havi bérletjegyek életbeléptetésével tárgyalanná vált.

Tudomásul veszi a közigazgatásbizottságnak a balatonvidéki vasuti vonalon lévő műtárgyak ügyében, és a főszolgabirónak Németh Jenő adóügyi jegyző szabadsága ügyében érkezett átiratai. Előadja a főjegyző, hogy Bogdán György a Fazekas-utcában házat épít; az utcabeliek az építési vonal miatt panaszt emeltek, jölehet az utcaszabályozási vonalat betartotta. Minthogy a szabályozási vonal betartásával is az utca megszükkült, elhatározott, hogy a térképnek ezen része kiigazítsassék. Sajnálattal veszi

gyönyörű zsuzsu függött, egy régiség, melyet ő ajándékozott a feleségének, aztán megfordult s mikor látta, hogy ez valóban úgy áll ott kibontott ejszin hajával, félig nyitott pongyolában mint egy démon, vad düh fogta el, kirántotta az övébe rejtett tört, hozzárohant és az eles gyilkot puha, fehér testébe szurta.

A nő velőtrázó sikolylyal esett a szőnyegre, melyet pirosra festett a szívéből kiömlött vér. A gróf nézte egy darabig a földön fetregő nőt, aztán kezeit magasra emelve így szólt: — Zeus! te a görögök mindenható ura! Te tudod, érzed kinomat, szenvedésemet. Megöltem azt, kit a végtelenségig szerettem, imádtam. Erre, a bünrészesére nem emelem kezemet, ennek a megbüntetését read bizom, te hatalmas Isten. Engedd, hogy ez is átérezze ezt a gyöttrő kínódást, melyet én most szenvedek s ha előbb nem is évek mulva itt érje el végzete! — Aztán lehajolt a halotthoz s zokogva mondá:

— Nem érdemelted meg a szeretetemet és a mostani bánatomat sem. Isten veled, te, ki oly sok gyönyört és keserűséget nyújtottál nekem. — Felemelkedett és kiment a szobából.

Leopold dermedtem, halványan állt, lábai gyökeret vertek, már előre érezte ennek az átoknak a súlyát. Az ajtócsukódásra feleszmélt, körülnevezett s mikor egyedül látta ma-

gát a halottal, borzalom fogta el. Félte tőle, mert árulásába hazugságot is beleszólt, csak-hogy saját életét megmentse. Egy percig arra gondolt: jó volna meghalni, szegyenletre, hogy a gróf őt nem méltatta arra, hogy kezével érintse, de aztán vállatvonva még egyszer végignézett a halotton, kinek fekete haja összecsapzott a vértől, aztán kiment.

Hárman ültek a terraszon. Egy szép, szomorú szőke asszony és két férfi.

— Hallottam, — mondá az idősebb — hogy vagyont érő a gyűjteménye. Én is műbarát vagyok, megengedi, hogy feleségemmel, — ki szintén szereti úgy a régi, mint az exotikus tárgyakat — meglátogassuk?

Alex, a fiatal tehetséges festő elpirult örömben, szeméi az asszonyon függtek, aztán halkán mondá: — a legboldogabbnak fogom magam érezni, ha Önöket lakásomon üdvözölhetem.

Az asszony lement a kertbe, hogy elrejtse arcának pirosságát, szívének hangos dobogását. — Miért is megyünk oda — mondá magában — nem elég így is a szenvedésem? Tagadhatatlanul szeretem, de csak a lelkét és neki ezt sem szabad megtudni soha. Hát ő engem?

A terraszon hangosan beszéltek. Sokan,

— mondá Leopold, — ebben találják örömeiket, boldogságukat. A festő halk sóhajjal felelé: — azért én meg sem vagyok boldog. — Szeméi a kertben levő fiatal asszony karsu alakjára tapadtak, alig tudta elvenni tekintetét. Felkelt s kezét nyújtotta a házigazdának. — Isten veled, — mondá ez, majd lekiáltott a kertbe: — Nóra, barátunk bucsuzik. — Az asszony összeresztent, aztán összeszorult szívvel visszament a terraszra.

Gyönyörű gobelinek, keleti selymek, brokátok voltak felhalmozva a teremben. Régi értékes képek függtek a falon, művészi szőnyegek heverték itt-ott. Látszott, hogy művészi ravaszsággal lett ez, az, imitt-amott felejtve.

Nóra halvány arcát fátyol borította, mely igező széppé, bájosá tette. Nem tudott megválni egy festménytől, mely Othellót ábrázolta, mikor hitvesébe szurja törtét és suttogva mondja: — „megöllek, aztán tovább szeretlek!”

A festő hallgatagon mutogatott mindent, egyszerre megszólalt. — Van egy szobám, melynek butorait évekkal ezelőtt vettem egy árverésen. Egy gyönyörű női budoir, melyet szépsége és a benne történt esemény miatt vettem meg. Megnézi? — Fordult Leopold fele. Ez intett, hogy igen.

Alex tekintete most a Leopold óraláncán

tudomásul a földmivelésügyi miniszterium leiratát, hogy a Tapolczán tervezett bolgárrendszerű kertészethez államsegélyt nem ad.

Handlery Gusztáv községi képviselő indítványt ad be, amit szóval is megindokol, baromfityényséttel kapcsolatos kertészeti iskola létesítésének kérelmezése iránt. Az indítvány és a létesítendő intézet hasznos és szükséges voltát belátva, a képviselőtestület azt elfogadja és az iskola felállítását kérelmezni fogja. Elhatározza, hogy a községi rétek javítására 50 métermázsa műtrágyát szerez be; továbbá, hogy a viszlói és berekaljai községi birtokokat a határ pontos megállapítása céljából felméri, az előjáróságot megbizsa a költségterv elkészítésével. Megállapítja a bábák látogatási díját, születésnél 6 koronában, a többi látogatásnál 40 fillérben. Németh Jenő adóügyi jegyző 3 hónapra kiegészítő munkást kér. Tekintve a folytonos munkaszaporodást az adóügyi irodába 3 hónapra a kiegészítő munkaerő díjazására 300 koronát megszavaz. A fizetési tüzoltók lakbér iránti kérelmére július 1-től az év végéig 50—50 korona lakbért megszavaz, a végleges határozatra a kérvény tárgyalását 30 nap múlva tartandó gyűlésre tárgyal küzi ki.

Szigethy Ödön a község utcáinak fásítása ügyében beadott indítványára elhatározza a képviselőtestület, hogy a fa ültetésére alkalmas utcákat és az abban elültetendő fák számát összeírattja, azokat kérelmezi és ingyen kiosztja a háztulajdonosoknak ama kötelezettséggel, hogy azokat elültetik és gondozzák. Az egészségügyi-bizottság kiegészítéséül Aranyódi János, Cséby Árpád és Handlery Gusztáv választottnak. Beterjeszti a főjegyző az 1913. évi költségelőirányzatot, amely ellen a törvényes idő alatt felszólamlás nem adatott be. A képviselőtestület a költségvetést elfogadta. A rendszeresítendő adóügyi segédjegyzői állásra nézve főjegyző javaslatát elfogadja, mely szerint a

levő függeléken akadt meg és a műbarátok szenvedélyével kérdé: — hol vette ezt? — Leopold elsápadt: — Már régi, nagyon régi, — de jöjjön nezzük meg a szobát.

A festő kinyitotta az ajtót, mely a budoirba vezetett. Mikor Leopold belépett, megremegett, szemei megüvegesedtek. Ugyanaz a szoba volt, melyben a gróf megölte hűtlen feleségét ő miatta. Alex egy kis éles tört vett elő. — Itt, ebben a szobában, e butorok között... — Nem folytathatta, mert Leopold arra eltorzult, szemei verben forogtak. — Ott, ott, — ordította — ott fekszik! Milyen véres a szőnyeg! Azon a fehér vállon, hogy pirosodik a vér... Julia, Julia, megérdemelted én ezt? Azért mert idős vagyok? — Vértágyasztó kacagásba tört ki. — Nem úgy vettelek én meg téged... És te Zeus!... — Ökleivel ütötte a fejét, melyben megbomlott kintől az esze, aztán a festőhöz rohant, kitepte kezéből a tört és magasan lóbálva azt kiáltá: — Julia, a te csókok izét erzem az ajkamon, hisz és én megyek. — Mielőtt még megakadályozhatták volna, saját testébe markolatig dőlte a tört, aztán azon a szőnyegen, hol évekkal azelőtt Julia fetrengett a vérben, halva összeesett.

Nóra rémült arccal nézte, mindent megértett, aztán ájulva melléje esett.

Alex letérdelt, felemelte az asszony szép fejét, s miközben feleszgetni próbálta, sutogva mondá: — talán boldog lehetek meg én is...

község 1000 korona fizetéssel és 200 korona lakbérrel szervezné azt úgy, hogy a jelenleg irnoktartás címén a költségvetésbe szereplő 600 koronát felajánlja, amelynek 1000 koronára leendő kiegészítését az államtól kérelmezni fogja.

A vásár.

A vásár napja, a vasárnap, ünnepnap volt a régi időkben. Mikor még messze vidék, ország emberei jöttek össze a nevezetes napon és különböző lábaszöszagok, fazekak, gyolcsok, drága selymek, drága selymes haju leányok kerültek eladásra.

A „Kornevillei harangok“ bájos leánysege, Lehár: Leányvásárja, meg mindmennyi, igaz, szokásban volt vásárnak, az arannyal himzett, ezüsttel átszőtt ruhájú leányok adás-vevésének poézise.

A poézis rajtunk ma már csak ünneplő ruha. Ha reánk is vesszük, hamar befújja a szél a gyárak keményének füstjével — a hetköznapiasággal.

Hetköznapiaság között kötettnek ma a házasságok is. Sokszor a templom orgonájának bugása, harangjának kongása helyett, a közjegyző tollának sercegése tanítja a vásárnak. Vagy a világot kormányzó ölbetű, amelyből az aprotirideteseket szedik!

Meghuzzták a harangot minden poézis fölött, minden fölött, ami a régi viszonyok maradványaképpen mutatoul maradt. Csak úgy a nizznij—nowgorodi világvásár, mint a tapolczai országos vásár fölött.

Országos vásár Tapolczán. Régen, mire már egyikünk sem emlékszik, talán az lehetett. Ma már csak annyiban országos, hogy megjelenik rajta a sümegi bábos, meg talán a keszthelyi, azután a Zebulonok, Szahulcsik Antal, József, Jánosok serege a tótországból, s Ilona a világhírű magyar gondolatolvasónő, meg kettő, három... tíz, husz, harminc pápai egyéniség, na meg a közismert ócsójancsi, és maga a vásártér.

A vásártér, amelyen szép sátorvárost emel az elképzeltelhető mindenféle mesterember és a sokféle kereskedő. Rendben, csoportonként vannak felállítva a sátrak. Mindegyikében lármázó, ártujokat kínál, dicsérő, alkudó, esküdöző, szitkozódó, átkozódó emberek. Az egyik ide kiabál, a másik oda. Közben marhák vonulnak végig az uton borzalmas böggessel. Gyerekek fújják dohártyát hasítóan a sipot, a trombitát, a dudát, meg tudjisten mifele hangszert. A tót bazáros harmonikáz, szájmuzsikál; a földön áruoló a legujabb dalamra enekli a portekáját kínáló verset; a cirkuszos, a ringlises teljes erővel veri a nagydobot, stb.

Ez a káosz, a szibvásár, — a tapolczai országos vásár — felülről nézve.

Az ilyen zsbongáshoz, lármához nem szokott ember — a vevő, biz nem ura a határozottságnak. De ura az a csipkeáruló, ki részegzet tetetve, hangosan hirdeti, hogy ma annyit ad mindent, ahogy kéri. — Kéri is tőle ocsón; de nem adja:

— Holtan lássam az anyósomat ha odaadom!

Erre te, mint jó anyós, megveszed. A szomszédasszony még néhányszor szerencsét próbál.

— Nohát adok érte egyforinthuszat, adja ide, mindet megveszem.

— Nohát legyen vele boldog!

Azután odahaza tanakodhatnak, hogy melyiket is csapta be jobban az elelmes kereskedő. Így megy ez minden sátornál. Az edényesnél is, ahol szintén nem kell szégyenleni felét igérni a kért árnak és előfordul, hogy ilyen váratlan beugrásra a vásár: Tessék elvinni a fazekat. Ilyen az országos vásár részleteiben.

Ezért irunk, küzdünk a zsbivásárok megszüntetéséért, mert fölöslegesek.

Kevesen is hallgatták a daloskönyv-árulót, ki Jeruzsalem elvesztése fölötti bánatát is belesírta a nótában:

A pécskai cigányosoron
Nagy a sirás-rívás...

Innen-onnan.

Közeledik a sorozás. A véderőjavaslat tudvalevőleg 30000 ujonccal többet ad a hadseregnek, mint eddig. Most azonban bajban vannak katonáknál, mert a felemelt létszámot sehogysem bírják előállítani ép emberekkel. A hadseregbe tehát kénytelenek bevenni félig nyomorekokat is. Katona lesz ezentúl a félszemű, a pupos, a csámpás, a vízfejű, a süket, a kancsal stb. fogyatkozásu. Ily módon tehát el lesz csutva a hadsereg. Ezután tehát a legfőbb hadur, ha szemlét tart, nem délceg, hanem elcsufított hadsereget lát. Azt a régi nótát, amely így szól: „Mind elvitték a legények elejét, maradt itthon kettő-három nyomorult“, — meg kell változtatni. Mert hát az osztrák-magyar armádia ezután nem a legények elejéből, hanem jórésben a legények nyomorekaiból fog állani.

Egyik szomszéd községben valami magas vendéget vár a község, akit illő módon kell fogadni. Összeül a kupaktanács és elhatározzák, hogy felhívják a gazdákat, hogy ez alkalommal ne hajtás ki az állataikat, nehogy azok az utca porát fölverjék, vagy azt beszenyezzék. A kisbírot megbízzák a közhírré tétellel, aki nagy fennhargon imígy hirdeti a határozatot: „Felkértem a tisztelt gazdákat, hogy a holnapi ünnepélyességre való tekintettel, marháikat és disznóikat ki ne hajtás, mert ugysis sokan leszünk az utcán!“ Tram-tram-tram!...

A következő eset sem messze történt. Kibololta a kisbíró, hogy csak korona és fillérekben szabad számítani, a forint meg krajcár már nem gilt. A hirdetésny így hangzott: — Hirdetmény! Közhírré tétetik először, miszerint a forint-krajcár számítás a mai naptól fogva tiltatik; csak korona-fillérekben szabad számolni, aki ez ellen vét, kihágást követ el és ötven forint pénzbírságra ítéltetik. Másodsor: Salamon Jósánál a marhahus funtja 30 krajcár.

Aki sokat kíván valamiből, arra azt szokták mondani, hogy: „Nem kellene még egy toronyóra láncostul!“ A tapolcai toronyórát azonban sehogy sem fogadná el senki, mert ez nagyon sok kellemetlenséget okoz a mindennapi életben, mert tudvalevő, hogy sokan ehhez mérik dolgaikat, köteleességüket. A kőművesek egy félórával előbb abba hagyják a munkát, mert harangoznak. A szakácsnő hallván a harangszót, elkésett az ebédrel, siet, minden étel elég, vagy sós lesz, stb. stb. száz, meg száz dolgunkat, mondhatjuk mindennapi életünket a toronyórához szabjuk. Tessék azután elgondolni, mily zavart csinál, ha mindent egy félórával előbbre kell egy nap alatt vinni. Udvariasszony lehetne az óra kezelője a nagyközönség iránt és néhanapján a zónaidőhöz igazítaná a toronyórát.

Van nagy öröm a tisztviselők között, megjött a családi pótlék. Eszébe jut mindenkinek a pénz minden áldása, észébe jut a sok fizetni való, esetleg minden adóssága, — csak az nem jut senkinek — igen helyesen — észébe, hogy a törvény keletkezését felesleges. A törvény jó, a pénz szükséges és nagy hiányt pótol.

Borzasztó álmom volt. Tapolcza község-háza udvarán épült nyári színház meggyuladt és a száraz faalkotmány óriási lánggal égett. A tüzoltók szertára a keskeny udvari részen megközelíthetetlen volt a tüztől, a kut meg mindjárt a jelzett faalkotmány mellett levén szintén nem volt használható, vizet vinni a kőfállal körülvett belső udvarra sem a szomszédokból, sem az utcai udvari részről nem lehetett, úgy szintén e miatt a fecskendőket sem lehetett kivonni; óriási zürzavar, jajveszekelés, borzasztó kép... felébredtem, hála Isten álmom volt az egész, — de sajnos valóra is válhatnék.

HIREK.

Augusztus 11.

1849. augusztus 11-én egy kiáltványt olvastak Arad utcáin. A kormányzó s a miniszterium leköszönését tudatta az a néppel.

A szerencsétlen harcok után, melyek meglátogatták a nemzetet, nem volt többé remény, hogy az egyesült osztrák és orosz nagyhatalmasságok ellen az önvédelem harcát sikerrel folytathattuk volna.

Kossuth, a nemzet érdekében, a kormányzóságról lemondott és a kormányzati hatalmat Görgei Artur tábornokra bízta.

Esti 8 órakor vette át Görgei a diktatúrát. Haditanácsot hívott össze; a haditanács elfogadta javaslatát — elhatározta a fegyverletételt. Ezek után felkerekedett a tábor és az éjnek hűvössége alatt, északkeletnek, Világosnak tartott. 12-én a reggeli órákban már az utolsó hadtest is megerkezett Világos alá.

Következik gyönyörű napunknak a szabadságharcnak, remészes éjszakája: Világos. Görgei Artur leteszi a magyarság fegyverét az orosz cár főtisztje, Rüdiger tábornok előtt, augusztus 13-án.

A tikkasztó nyári nap leáldozóban volt már, mikor Görgei serege, két harcvonalban föllállva Rüdiger megerkezését várta. Ellentmondás nélkül kellett minden parancsot teljesíteni; a gyalogság gulába rakta fegyverét, a huszárok leszálltak lovaikról és a nyeregkápába akasztották folszereléseiket, az ágyuk legénység nélkül, szorosan egymás mellett sorakoztak. Az anyyi vészt, vihart, győzelmet látott Mátyás lobogók a lefegyverzett csapatok előtt heverték. Ebben az állásban tartott szemlet Rüdiger gróf Görgei seregei felett és e pillanattal foglyok voltak mindnyájan és a magyar főserg nem volt többé!

„Csönd és rend uralkodott az iszonyu óralomha perceiben, mint a börtönben, mint a sirban.”

Görgei példáját követte csakhamar a többi hadtestparancsnok is, ki itt, ki ott, es ezzel vége lett mindennek. Nagy szerencsétlenség volt, örjítő fájdalom volt, de nem volt, de nem lesz sohasem — szegyen.

Gabányi Árpád kiténtetése. A szomszéd Lesenceistvádon csendes visszavonultságban élvezi a jól megerdemelt nyugalmat Gabányi Árpád a Nemzeti Színház volt jeles művésze, akinek Ofélsége, sok évi kiváló működése elismerésül a Ferencz József rend lovageresztjét adományozta.

Nyugalomba. Somossy Nándor vasúti főellenőr, a zalaegerszegi állomás vezetője 40 éves szolgálat után október 1-től nyugalomba vonul. A rokonszenves, köztiszteletben álló hivatalnok, hosszabb ideig volt a tapolcai állomás főnöke is.

Eitner Zsigmond ünnepeltetése. Eitner Zsigmond a sümeg-zalaszentgróti kerület népszerű országgyűlési képviselőjét 50 éves születése és képviselői működésének 10. éve alkalmából Sümeg és a vidék választókörzönsege ünnepeltetésben részesítette.

Halálozás. Dr Tripammer Dezső Nagykanizsa társadalmának köztiszteletben álló tagja, az otthelyi Gazdasági takarékpénztár ügyésze és igazgatósági tagja, több nagykanizsai társadalmi egyesület vezetője, f. hó 6-án 56 éves korában meghalt.

A „Nyugatmagyarországi Földmívelők Gazdasági Egyesülete” a néptanítókért. A vallás- és közoktatásügyi miniszter annak idején körrendeletben hívta fel a néptanítók figyelmét a fokozottabb mérvű társadalmi

munkára s buzdította őket főleg a szövetkezetek, gazdakörök alakításában és vezetésében való részvételre. A kultuszminiszter kiáltásba helyezte azt is, hogy a néptanítósnak a társadalmi munkákban való részvételét, úgy az előléptetéseknél, valamint a kiténtetéseknél figyelembe fogja venni. A miniszter e rendeletéből kifolyólag a Nyugatmagyarországi Földmívelők Gazdasági Egyesülete felterjesztéssel fordult a kultuszminiszterhez, amelyben megjelölte azon Sopron, Moson és vas megyei néptanítókat, akik a gazdakörök és szövetkezetek létesítésében és vezetésében tevékeny részt vesznek és egyúttal kérte a minisztert, hogy a néptanítókat alkalomadtán kellő elismerésben és jutalomban részesítse.

A Balatoni Szövetség közgyűlése. A Balatoni Szövetség ma, augusztus hó 11-én délután 3 órakor Balatonaligán a vendéglő nagytermében gyűlést tart, melynek tárgyai lesznek: 1. Megnyitó. 2. Jelentés a szövetség ez évi működéséről. 3. Irásban a közgyűlés előtt 3 nappal beadott indítványok tárgyalása. 4. Választások. 5. Nagy Dezső kir. főmérnök előadása: A Balaton hajózásáról.

Tízmillió bank a Balatonnál. Már hetek óta kering a hír a balatoni fürdők között, sőt a főváros komoly pénzügyi köreibben is. Tényleg nagy titokban foglalkoznak egy nagy, egységes penzintézet alapításának tervével, amely más nagyvilági szint kölcsönözne a Balaton mindkét partján lévő fürdőhelyeknek és esetleg az ipari vállalkozásoknak is. Az ügyvel főleg a Balatoni Szövetség foglalkozik.

A Tapolcai Kath. Legényegylet a múlt vasárnap tartotta működvelői előadással egybekötött táncmulatságát. Harom egy-egy felvonásos kis darabot adtak elő, amelyben a szereplők mélygyike természetes alakítással és játékkal méltán megerdemelték a szép számban egybegyűlt közönség elismerését. Az előadás után kivilágos virradtig tánc volt. **Felülizettek:** Kovacs Ivan, Mojzer Ignac 3—3 K. Ley Jozsef prepost-piebanos 2 K. 60 f. Bako Roland 2 K. Szabó Sandor 1 K. 80 f. Szigethy Ödön 1 K. 20 f. Mangolt Albert 1 K. Moor Sandor 80 f. Barabás Albert, Csuba István, Pressing Gabor, Szigrin Lajos 60—60 f. Erdelyi Nandor, Horvath István, Rajkli Jozsef 40—40 f. Páti Márton, Szollár Miklós 20—20 f.

A tapolcai országos vásár elég élénk volt. Felhajtottak összesen 1200 darab állatot melyből 450 adás-vevés történt. A zsibvásár azonban nem volt a megszokott élénk-ségű.

Egihaboru Hétfőn éjjel óriási vihar és egihaboru vonult el nemcsak Tapolca, hanem az egész Balatonvidék fölött. Már este 9 órakor távoli gyakori villogás jelezte a vihar közeledését, amely teljes erővel éjjeli 12 órakor tört ki. Folytonos erős villámlás közben földetrazó dörges riasztotta fel az alvókat. A villám két hazba csapott, azonban a kemények megrongálásán kívül nagyobb bajt nem okozott. Éjjel után a vihar elvonult, amit hatalmas zaporeső követett, amely a sűrű szárazság után mindent fölráztított.

Gyujtott a villám. A f. hó 5-én éjjel vidékünk felett elvonult óriási vihar és egihaboru alkalmával Kővágóörsön egy házat gyujtott meg a villám, amelynek teteje, dacára a sűrű esőnek, teljesen legett.

Az építőiparosok országos vándorgyűlése Győrött. A Magyar Építőiparosok Országos Szövetsége ezévi vándorgyűlését szeptember hónap 22-én a Dunántul ipari városában, Győrött fogja megtartani. Az építőiparosoknak ez az országos gyűlése rendkívül fontos és nagyjelentőségű ügyeket fog tárgyalni. Az építőipar körébe eső napi kérdéseken kívül tárgyalás alá kerül a kereskedelmi miniszter által most kibocsájtott az építőipar gyakorlásáról szóló törvénytervezetet, továbbá az építőipari követelések biztosításának megvitatása, a munkásbiztosításának megvitatása, a munkásbiztosítás és az ipartörvény revíziójának megsűrgetése, a munkaviszony törvényes szabályozásának kérdése, ugyszintén a kartellek ügyében

állásfoglalás, az inasnevelés, inasotthonok és inasifjusági egyesületek létesítésének ügye, az iparosok járadékbiztosításának és nyugdíjának fontos kérdései. A vándorgyűlésnek ez a bő anyaga a mellett tanuskodik, hogy a Magyar Építőiparosok Országos Szövetsége a legintenzívebben foglalkozik az építőipar körébe tartozó munkaadó iparosok ügyeivel s érdekeiknek leghivatottabb szószólója, Magyarországnak ez a legnagyobb és legerősebb munkaadószerkezete. — A győri vándorgyűlés iránt egyébként — amely balatoni kirándulással van egybekötve — nagy érdeklődés nyilvánul az építőiparosság körében. A vándorgyűlésen városunk építőiparossága is képviselteti magát.

Szőlőink állása. Dacára a téli és tavaszi fagynak, amely néhol érezhető kárt okozott, továbbá az itt-ott kisebb mennyiségben fellépett peronoszpora és lisztharmatnak, amelyek ellen gazdáink kellő időben védekeztek, vidékünk szőlői általában szépek. A teljes szép lombzat mellett a vessző is szépen fejlődött. Az utóbbi napokban volt eső ezen kívül a termés fejlődését is elősegítette. Általában közepes termésre van kilátás.

Piacrendezés. Tapolca nagyközség piacrendezésének tervezetét Báthory József rendőr-biztos elkészítette. Igen ügyesen oldotta meg az egyes piaci cikkek árusításának helyét. A piaci árusítás a jövő hetekben már ez szerint nyer elhelyezést.

Tanulmányuton. A szőlő és borgazdasági felsőbb tanfolyam hallgatói Treicz Peter geologus és Tus Antal igazgató vezetésével a múlt héten a Balatonvidéken földtani, szőlő és borgazdasági tanulmányt végeztek.

Repülés Keszthelyen. Ma délután Keszthelyen az u. n. Heviz réten két aviatikus különböző repülést fog saját szerkezettű aeroplánjukon eszközölni. Az érdekesnek ígérkező látványosság úgy Keszthelyen mint a vidéken élénk érdeklődést kelt és hisszük, hogy Tapolczáról is sokan átrándulnak Keszthelyre.

Nem lövik agyon a Sziámot! Sziámot, a budapesti állatkert hírhedt vad elefántját tudvalevőleg agyon akarta lövetni az állatkert igazgatósága. Az agyonlövés dicsőségeert több ismert nevű vadász pályázott, de reményük füstbe ment, mert Sziám megergyőült, ismét jökedvű, eszik mint azelőtt és fürdik a nagy medencében, amelyet udvarában kiastak neki. Ha valaki bosszantja, hat vizet merít az ormányába és lefecskendi az illetőt, aki megerdemli ezt a megleckeztetést. Hogy társasága legyen, még egy elefántot vásárolt az állatkerti igazgatóság és pedig egy szelid és tanított nőtényt, amelynek hátára széles, kétérdalás nyeret tesznek s ezen 8 felnött ember ülhet és körsetára indulhat az elefánt hátán a kertben. Ez az elefánt legközelebb érkezik Hamburg felől az indiai barna ápolójával együtt, aki egyúttal vezeti is az elefántot, ha nyargalnak rajta.

A bírák és ügyvédek talárja. A múlt héten érkezett a zalaegerszegi kir. törvényszékhez és ügyvédi kamarához az igazságügyiminiszter leirata az új polgári perrendtartás életbeléptetésével kaycsolatos intézkedések tervezete, amelyre a miniszter véleményes jelentést kér. A bírák és kezelő személyzet ügykörének beosztásán kívül említést tesz a bírói és ügyvédi talár viseléséről is, mely szerint a bírák, ügyészek, ügyvédek, jegyzők és joggyakornokoknak kötelezővé tenné a tárgyalásokon az egyenruha viselését. Az egyenruha talár és kalpag volna s a tekintély emelését kívánja szolgálni. A bírák talárja egyszerű fekete színű, a mellen koron is cimer. A kiriai, táblai, törvényszéki és járásbírósi bírák egyenruhájának megkülönböztetését, a cimer színe, nagysága és alakja határozná meg. Az ügyészek talárja ugyanilyen. A jegyzőké és joggyakornokokéi annyiban különbözzenek, hogy nem lenne rajtuk cimer. A talár viselése minden bírósági tárgyaláson kötelező lenne. Az ügyvédek szinten kötelesek lennének a tárgyalásokon talárban megjelenni, csak a járásbírósi tárgyalásokon nem. Az ügyvédi talár lényegében megegyeznék a

birói talárral, de ettől esetleg a szövét eltérő színében küömböznék. A tervezet szerint jövőre a bírák mikor ítéletet hirdetnek ki, nem fölállással tisztelnék a király személyét hanem a kalpag leemelésével.

Külföldi állatok szaporodása az állatkertben. Rendkívül érdekes kísérleteket végeztek az állatkertben több melegvidéki állatfajjal, hogy vajjon szaporodik-e nálunk. Sikerült a japáni szika-szarvas, az indiai kis antilopok, az amerikai hatalmas vapiti szarvas és az ausztráliai kenguruk szaporítása, amennyiben mindezeknek a szép állatpárok-nak egy két fia született az utolsó időkben. Ezeket az állatfajokat ennek alapján nálunk tenyészteni és esetleg vadászati célokra lehetne felhasználni.

KÖNYVPIAC.

HADZSI MURAT

Irtta: Tolsztoj Leó

Ismerték-e a bogáncsköröt, a „tatárbogáncsot“, amelyet kaszálás közben óvatosan elkerülnek, de ha véletlenül mégis kasza alá kerül, gondosan kiszednek a széna közül, nehogy megszurják magukat a töviseivel.

Séta közben megtetszett Tolsztojnak egy pompás málnaszínű, teljesen kinyílt bogáncs. Lemászott érte az árokba, egy szőrös poszméhet, amely odaszitta magát a virághoz és édes és szelíden elaludt benne, elhessegette a puha helyecskejéről és nekikészült, hogy leszakítja a viragot. De ez éppenséggel nem volt könnyű dolog. Nemcsak hogy a tövises szár szúrta meg az ujját, hanem oly ellenálló és erős volt, hogy hosszú perceekig valósággal küzdött vele, míg végre minden rostját egyenkint kellett elszakítani, mire aztán a viragot letéphette. De a virág nem látszott többé oly frissnek és szépnek. Fonynyadt és peshedt volt. Megbánta, hogy a viragot letépte s eldobta. „Mennyi energia, micsoda eleterő volt ebbe a virágban! Mily ketszgebesetten védekezett, mily drágán adta életét!

Amott egy másik bogáncsot látott, az is tatárbogáncs volt, épp az a fajta, mint a másik. Látszott, hogy kocsikerek ment keresztül rajta és hogy azután mégis megint fölegyenesedett és nem hátrált az ellenség elől, melynek csapásai minden növénytestvéret lekaszabolták körülötte.

„Micsoda energia“ — írja Tolsztoj. — Mindent legyőzött itt az ember, fűvek, növények millióit pusztította el és csak ez az egy állt elent neki. Erről a bogáncsról jut eszébe, a régi kaukázusi harcok idejéből Hadzsi Murat története. Ő is egy tatárbogáncs, kit téptek, gázoltak, ki fel-fel egyenesedett, de rostokra tépve — elpusztul.

Az események megtörténte után vagy egy félszaddal, elhatározta Tolsztoj, hogy Hadzsi Murat történetét elbeszélés formájában megírja. 1896 ban meg is írta az első fejezetet és mintegy 8 évig tartott amíg — 1904-ben — a regény a mostani formájában teljesen elkészült. A szerző minden elébe gördülő akadály ellenére mindig visszatért ehhez a témájához, amely őt fiatalságának fényes napjaira emlékeztette és abba a vidám időszakba terelte vissza, amelynek pompás irodalmi gyümölcse a „Kozákok“ című munkája volt.

A 360 oldalas könyv utolsó száz oldalán „Az ördög“ című érdekfeszítő elbeszélését kapjuk; mindkettőt Barta Irén fordította. Ára 1 korona 90 fillér; kapható LÖWY B. könyvkereskedésében Tapolczán.

Szerkesztői üzenetek.

M. S. Kővágóörs. Szívélyes üdvözléssel köszönet. Bárcsak többször lenne szerencsénk.

Cs. E. Ha időnk engedi ott leszünk.

V. J. Kéziratot vissza nem adunk, hanem a papirkosárba juttatjuk.

N. B. Nagy reményeket kötünk hozzá és hisszük, hogy nem csalatkozunk.

R. F. Ahol ilyen nagy megkülönböztetések vannak, ott kedélyes fürdőélet nem lehet és ez az átka más kisebb balatoni fürdőhelyeknek is.

E. P. Akinek nincs, nem adhat, — nevelést és mást sem.

S. K. A szülői ház, nevelés mázát legtöbb ember élete további folyamán is magán viseli.

Nyilvános köszönet.

Nagyságos Ley József prépost-plebános ur 50 (ötven) koronát juttatott kezeinkhez, a kórházalap gyarapítása céljából. Az összeget köszönetünk nyilvánítása mellett elhelyeztük.

Tapolcza, 1912. évi augusztus hó 8.

Németh Jenő Mojzer Endre
nagyközségi jegyző. bíró.

Eladó 10 darab hat és négy hónapos kitünő fajú

fehér

mangalica malac

és egy

bebúgott anyakanca.

Hirsch Lipótnénál.

BÉRBE-ADÁS.

A kővágóörsi kath. hitközség tulajdonát képező nagyvendéglő és kávéház 1913. január hó 1-től számítandó 3 évre

1912. augusztus 25-én d. u. 3 órakor tartandó nyilvános árverésen bérbe fog adatni. Az árverésre vonatkozó feltételek Kővágóörsön a plébánia hivatalban a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

ELADO 2 és fél hold szőlő az apáti hegyen.

Bővebbet a tulajdonos

Rieger Jánosnál

Tapolcza, Csobánczi-utca 2. szám.

582—1912. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bír. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a tapolczai kir. bíróság 1912. V. 374. számú végzése által, Szöllőssy István végrehajtató javára Szepezden a Szőlőhegyen 1000 kor. tőke és járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság foglalt és 716 kor-ra becsült üres hordók, szőlőoltvány, hajtó rosta, szőlőkarók, szecskavágó és vasboronából álló ingóságoknak nyilvános árverés útján leendő eladatása elrendelveten, ennek a helyszínén, vagyis Szepezden és a Szőlőhegyen leendő eszközlesere 1912-ik év augusztus hó 24. napjának délután 3 és 4 órája határidőül ki-tűzetik s ahhoz a venni szándékozók ezen-nel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, 1881. évi LX. t.-c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Tapolcza, 1912-ik évi augusztus hó 7. napján.

Kerkápoly, bír. vjhajtó.

Eladó ház.

Park-utca 1 sz. alatt Hirsch Lipót ur háza mellett épült új házat más vállalkozás miatt

ELADOM.

A házban 3 lakószoba, fürdőszoba, konyha, kamra és pince van.

Bővebbet a tulajdonos

Pressing Gábor.

!HIRDESSZEN!

TAPOLCZAI LAPOKBAN.
Egész évi hirdetőnek
előnyös ár!!

A
TAPOLCZAI LAPOK
ELŐFIZETÉSI DIJA

Egész évre K 10.—
Fél K 5.—
Negyed K 2.50
Jegyzőknek és tanítóknak
kedvezményes ár! ! i

TOLSZTOJ

HADZSI MURAT

KAPHATÓ: LÓWY B. **1 kor.**
KÖNYVKERESKEDÉSÉBEN TAPOLCZÁN. **90**

.: A mester-dalnok .:

Cipőm szép és tökéletes,
Benne járni élvezetes,
Mert ha cipőt szegzek, varrok,
Rajt' van

PALMA

.: kaucsuk sarok .:

BÖLSCHIE:

SZERELEM AZ ÉLŐK VILAGABAN.

2 kötetben.

Ara 3.80 kor. — Kapható: **LÓWY B.** könyvkereskedésében.
TAPOLCZÁN.

Vasuti menetrend.

Vonatok érkezése és indulása Tapolcza állomáson.

Ervényes 1912. május hó 1-től.

I. Érkező vonatok:

A balatoni vasuton:
Budapest—Veszprém felől:

Reggel 7 óra 37 perckor (junius 1-től.)
délben 12 óra 45 "
délután 1 " 03 " (gyorsvonat)
" 5 " 06 "
este 8 " 28 " (gyors sz. vonat)

Keszthely felől:

Reggel 3 óra 43 perckor
dél előtt 8 " 45 "
délben 12 " 57 "
délután 4 " 58 "
este 10 " 29 "

Ukk felől:

Reggel 9 óra 18 perckor
délben 12 " 56 "
délután 4 " 59 "
este 8 " 54 "

II. Induló vonatok:

A balatoni vasuton:
Budapest—Veszprém felé:

Reggel 3 óra 53 perckor (gyors sz. vonat)
dél előtt 9 " 23 "
délután 1 " 04 "
" 5 " 30 " (junius 1-től gyv.)
este 9 órakor

Keszthely felé:

Reggel 4 óra 21 perckor
dél előtt 9 " 40 "
délután 1 " 20 "
" 5 " 32 "
este 9 " 44 "

Ukk felé:

Reggel 4 óra 25 perckor
dél előtt 9 " 28 "
délután 1 " 30 "
" 5 " 16 "

HIRSCH JÓZSEF

hentes üzlete és füstölője

TAPOLCZA, főtér
Telefonszám 96.

Állandó nagy raktár:

Füstölt sonka, füstölt hus,
füstölt szalonna és szalámiból.

Friss serteshus, I. rendű
sertes-zsirhaj és zsirszalonna.

Főtt sonka, nyelv és hideg
feivágottak.

Naponta saját készítésű friss
virslit, kalbászt, párisi és szaláde.

Legolcsóbb napi árak!

PAUK VILMOS
vaskereskedése
TAPOLCZA

Ajánlja állandóan nagyválasztékú raktárát, Nechwile Ferenc szabadalmazott "AUSZTRIA" permetező egyedüli készítőjének főraktára, továbbá önműködő Rákóczy, légnyomású, Mayfarth és Eclier vermőre permetezők, melyeket gyári áron bocsátok rendelkezésre.

Szénkénevezők, (Egyszerűség) Borszivattyúk, hortóművek, (Heinrich rendszer) Ekék, Kayser varrógépek golyós csapágygyal továbbá a legnagyobb választék

szőlőprésekből, Lüttich és Pieper vadászfegyverekből; mindennemű gazdasági és szőlészeti gépekből.

Nehéz I. rendű "AUSZTRIA" permetezőkhöz mindennemű géprész kapható. Állandó nagy raktár használt vasuti sinekből és vasgerendákból.

Ugyanitt egy jó házból való fiu

tanoncnak felvétetik.

SZOLLÁR GÁSPÁR

épület- és műlakatos Tapolcza, Arany János-utca, a zárdakert átellenében.

Készít minden e téren előforduló épületvasalást, modern takaréktűzhelyeket, lépeső-, sir-, erkélyrácsokat- és vaskapukat.

Elfogad szivattyus kutak fellátását és javítását, borfejtő, szénkénevező és permetező gépek javítását a lehető legjutányosabb árak mellett.

Állandóan nagy raktáron tartok takaréktűzhelyeket és permetező géprészeket. Elfogad mindenféle mérlegjavítást.

Osram égők a legolcsóbb áron!